

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

Entrevista **Albert Rossell**

Periodista. Els capgrossos de la capital anoienca són els protagonistes dels contes que recull l'àlbum il·lustrat «Savis caparruts», una novetat editorial que beu del folklore festiu local per divulgar entre els joves lectors valors com el treball, l'amistat, la perseverança, la família i l'estimació per la natura

«He escrit quatre contes perquè calia dotar d'ànima els capgrossos d'Igualada»

► El periodista i bloguer Albert Rossell i la il·lustradora Elisabet Serra són els dos autors del llibre «Savis caparruts»

Laura Farreras
IGUALADA

■ Una de les novetats literàries que es van presentar durant la darrera Festa Major d'Igualada va ser el llibre *Savis caparruts*, quatre relats dels quatre capgrossos més coneguts de la ciutat. El periodista, comunicador i bloguer igualadí Albert Rossell n'és l'autor, i la il·lustradora Elisabet Serra hi va posar la forma i els colors. El llibre es pot adquirir al Punt de Difusió Cultural d'Igualada i a les diverses llibreries de la ciutat.

P D'on va sorgir la idea d'escriure un llibre sobre els capgrossos?

R La idea del llibre no va sortir fins que vaig tenir els quatre contes a punt i em vaig decidir a presentar-los a l'Ajuntament d'Igualada. El conte *Rufus, el traginer* el vaig escriure fa deu anys. El vaig presentar a un premi de contes infantils. Com que no va guanyar i el conte no va tenir cap mena de difusió, me'l vaig guardar pensant que algun dia faria els contes dels tres altres capgrossos d'Igualada. M'hi vaig posar set anys més tard. El Mosca, el Rufus, el Martingales i la Petra em van cridar l'atenció des del primer dia. Em van caure simpàtics des que els vaig conèixer. Sempre havia pensat que calia que algú expliqués la història que tenien al darrere per dotar-los de més ànima. I així ho vaig fer.

P Què expliquen els relats?

R Tots quatre contes estan ambientats en la Igualada de principi del segle XX. A grans trets, podríem dir que en Mosca és un nen que de ben petit té la dèria de volar (en aquella època no hi havia avions) i tothom li diu que volar és impossible. Al final, ell ho aconseguirà i es convertirà en aviador. El personatge transmet valors com el treball i la perseverança. En Rufus és un traginer que viatja transportant persones, repartint mercaderies i explicant noves de ciutat en ciutat. Té un fill malalt i hi ha un únic metge al món capaç de curar-lo. Farà el que sigui per portar aquell metge a Igualada.

Albert Rossell mostra una de les pàgines del llibre, il·lustrat per Elisabet Serra

AJUNTAMENT IGUALADA. 10 EUROS. 37 PÀGINES

da. El valor més important del conte és la família i l'amistat. En Martingales és un músic que es guanya la vida fent concerts, arreglant instruments vells i construint instruments musicals nous a partir de materials reciclats. Els valors del conte tenen a veure amb l'austeritat, el reciclatge i el valor de les petites coses. La Petra és una curandera de l'època (avui en diríem terapeuta o naturòpata). Cultiva un hort, prepara remeis naturals a partir de les plantes que recull i guareix les persones que la van a veure. Els altres la veuen com una bruixa. Potser el valor més important de la història és el coneixement i l'estimació de la natura.

P Quina ha estat la part més complicada de fer?

R La part més complicada ha es-

tat crear l'esquelet dels tres darrers contes: *Mosca, l'aviador*, *Martingales, el músic* i *Petra, l'encantadora*. Tot i que són relats curts, també hi ha hagut una part de documentació. Quan vaig fer-me la idea de com serien les tres històries, les vaig escriure durant unes breus vacances de Nadal.

P Què l'ha fet gaudir més en la realització d'aquest projecte?

R Uff! Un cop has acabat cada conte i ets capaç d'imaginar-te cadascun dels personatges, te'ls acabes estimant molt i això et dona una gran satisfacció. També he de dir que he viscut el procés com un pèndol que oscil·lava entre l'egoisme i l'altruisme. M'explico: quan escrivia, ho feia per a mi mateix, perquè m'agradava i em feia sentir bé. Quan vaig anar a portar els contes a l'Ajuntament, ho feia com una acte d'estimació a la ciutat, amb la voluntat de fer viure a d'altres persones allò que jo havia experimentat i amb el desig que també els agradés. Quan saps que el projecte ha rebut l'aprovació i el llibre es publicarà, també busques un cert reconeixement per alimentar l'ego. Sense anar més lluny, l'entrevista que m'estàs fent

«Els quatre contes estan ambientats en la Igualada de principi del segle XX, època que l'Elisabet Serra ha recreat»

«Els protagonistes són el Mosca, el Rufus, la Petra, de qui molta gent s'està enamorant, i en Martingales»

«Els pares del constructor, en Llorenç Miquel, em van dir que a ell li havien agradat molt, i això és una gran satisfacció»

ara és un reconeixement públic.

P Quina ha estat la rebuda que ha tingut fins ara per part del públic?

R La sala de la biblioteca estava plena de gom a gom el dia de la presentació del llibre. Hi havia molts infants i molts adults. La il·lustradora, Elisabet Serra, i jo, vam estar signant gairebé una hora, un cop acabada la presentació. Després m'han anat aturant pel carrer felicitant-me per la

La complicitat de la cultura local

▶ Albert Rossell explica que «vaig portar els contes a l'Ajuntament argumentant que seria bo que els quatre capgrossos tinguessin una història al darrere. Eren uns capgrossos *xulíssims*, però calia dotar-los d'ànima. Vaig demanar a l'alcalde, Marc Castells, i després al regidor de Promoció Cultural, Pere Camps, que es llegissin els relats. Si creien que eren prou bonics i agradaven a les parts implicades (al constructor Llorenç Miquel, a l'associació cultural Dessota i a diferents persones del món cultural), jo estava disposat a regalar les històries a la ciutat. L'Ajuntament va parlar amb les parts implicades i va considerar que els contes mereixien ser publicats en forma de llibre il·lustrat. Després, va buscar la il·lustradora i tot el que calia per editar el llibre.»

iniciativa. Els contes estan agradant molt, i molta gent s'està enamorant de la Petra, l'encantadora. Però la primera part de la feina la va haver de fer l'Ajuntament d'Igualada, i de manera molt especial, la regidoria d'en Pere Camps, a qui estic molt agraït. Ells havien de deixar llegir els contes a gent vinculada a la cultura igualadina, als membres de l'entitat Dessota i al constructor dels capgrossos, en Llorenç Miquel. Els pares d'aquest darrer em van dir que a ell li havien agradat molt, i això és una altra gran satisfacció.

P Com ha estat la sincronització amb la il·lustradora del volum, l'Elisabet Serra?

R *Savis caparruts* ha quedat molt bé gràcies a ella. És un recull de contes que, abans que res, t'entra per la vista. Els dibuixos de l'Elisabet Serra són genials i molt fidels a la imatge dels capgrossos d'Igualada. Ella també ha hagut de fer un esforç per buscar documents gràfics per dibuixar la Igualada de l'època i diferents indrets que apareixen en els contes.